

יום שישי י"ב באייר תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

כתובות - פ"ח

1. כשעד אחד מעיד שנפרעה - לרבא שבועתה מדרבנן, אם הוא פקח, כיצד יכול לגרום שבועתה תהיה מדאורייתא [בנקיטת חפץ וכו']?
 - א. רב פפא - יחזור וישלם כתובתה בפני עד חדש, יסמוך לו את העד שראה את הפרעון הקודם, יעמיד את המעות הראשונים כמלוה, ותצטרך להשבע להכחיש את דבר ההלוואה [נבזה אין קרקעות, שלא תשבע].
 - ב. רב שישא ברד"א - כיון שלא ראו שניהם אותו פירעון תוכל לכפור בשניהם ולגבות פעם שלישית. אלא יתן לה כתובתה גם בפני העד הראשון.
 - ג. רב אשי - עדיין יש לחשוש שתטען ששתי כתובות היו, ותאמן מפני שהעד הראשון מסייע לה שנפרעה בראשונה לשם כתובה. אלא יודיע לעדים שפורע כעת בשנית, וכיון שהעד הראשון לא מסייע לה, לא תוכל לטעון כן כיון שזה מילתא דלא שכיחא.
2. שנינו בשבועות 'וכן היתומים לא יפרעו אלא בשבועה' באיזה אופן מדובר למסקנא?

כשיתומי המלוה באים להפרע מיתומי הלוה, והם אומרים אמר לנו אבא לויתי ופרעתי, נפרעין מהם בשבועה.

אם אומרים, אמר לנו אבא לא לויתי - להו"א: אף בשבועה אינם נוטלים.

למסקנא: גובין בלא שבועה, שהרי יש שטר על ההלוואה, וכל האומר לא לויתי, כאומר לא פרעתי דמי.
3. עבור כתובת אשה התיירו לגבות שלא בפניו, האם בבעל חוב שהלך למדינת הים בי"ד יורדין לנכסיו?
 - א. רבי יצחק - בעל חוב לא, ורק בכתובה התיירו משום חינא.
 - ב. רב נחמן - גם בבעל חוב, שלא יהא כל אחד ואחד נוטל מעותיו של חברו והולך ויושב במדינת הים, ואתה נועל דלת בפני לוויין.
4. במשנתנו הובאה שיטת ר' שמעון: 'כל זמן שתובעת כתובתה, יורשין משביעין אותה ואם אינה תובעת אינם משביעין אותה'. על איזה ענין בא לחלוק?
 - א. ר' ירמיה - לת"ק: הנפרעת שלא בפניו תפרע רק בשבועה בין לכתובה ובין למזונותיה. לר' שמעון: 'כל שאינה תובעת כתובתה' אלא מזונות אינה צריכה להשבע, ונחלקו במחלוקת חנן ובני כהנים גדולים לגבי מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות. [ר"ש כחנן, רבנן כבני כהנים גדולים]
 - ב. דחה רב ששת: א"כ היה צריך לומר 'בית דין משביעין אותה' שהרי מדובר הבעל חי.

אלא: לגבי מה ששנינו לעיל: שלאחר מיתת הבעל אם נעשית אפוטרופא יורשין משביעין אותה על העתיד לבא ולא על העבר, ר"ש חולק וסובר ששרק אם 'תובעת כתובתה' נשבעת, אך אין היורשין יכולים להשביעה על אפוטרופ', כדין אפוטרופוס שמינהו אבי יתומים. ונחלקו במחלוקת הבאה - לרבנן: אפוטרופוס שמינהו אבי יתומים ישבע לאחר שגדלו שלא עיכב כלום משלהם לעצמו, ואין לחשוש שימנע מלהיות אפוטרופוס כיון שודאי אביהן נתן לו הגאה ע"ז. מינהו בית דין לא ישבע.

לאבא שאול: הפוך, רק במינהו בי"ד ישבע כיון שלא ימנע מלהיות אפוטרופוס שזו חשיבות שנתמנה ע"י בי"ד [ר"ש כאבא שאול ורבנן כרבנן].
 - ג. דחה אביו: א"כ היה צריך לומר 'אם תובעת',

אלא: לגבי מה ששנינו שהבעל יכול לפטור אותה משבועה אף מיורשים, ר' שמעון חולק וסובר כל זמן שתובעת כתובתה יורשין משביעין, כדין כל הבא להפרע מנכסי יתומים. [ונחלקו במחלוקת אבא שאול בן אימא מרים ורבנן]
 - ד. הקשה רב פפא: שא"כ עדיין לא נתבאר המשך דבריו 'אינה תובעת כתובתה'.

אלא: המשך דבריו באו להוציא מדברי ר' אליעזר ובני מחלוקתו שאמרו שהבעל יכול להשביע את אשתו בעניני אפוטרופוסות בכל עת שירצה, ור"ש סובר שרק על תביעת כתובה יכולים להשביעה, אבל אין היורשים משביעין אותה על עניני האפוטרופוסות שבחיי בעלה.